

GÖKÇER TAHİNCİOĞLU

Kiraz ağacı

Deniz Devrim Dede'

“Bir hakkın olsa, tam şu yaşında tek bir hakkın, unutmayı mı yoksa hatırlamayı mı seçerdin?” Bu soru ile başlıyor Gökçer Tahincioğlu'nun romanı Kiraz Ağacı.

T24 Ankara Temsilcisi olarak tanıdığımız yazarın Mühür'den sonraki ikinci romanı olan kitapta, ülke tarihinin en ağır yaşanmışlıklarından birisi olan F Tipi cezaevlerine karşı başlayan ölüm oruçları ve “Hayata Dönüş operasyonu” süreci Korsakoff Sendromlu iki insanın, Hivda ve Deniz'in hikâyesi üzerinden anlatılıyor.

Kitap, bir kiraz ağacının sırdaşlığında daha adil bir dünya düzeni hayali

Dr., Aile Hekimi

kuran iki dava insanının mücadelesini, her şeye rağmen tükenmeyen aşkı ve hatırlama sancılarını bir belgesel roman titizliği ile ele alıyor.

“Bir hayatım vardı, çıplak biçimde görmek istiyorum onu, hangi gölgelerin geçmişimde gezindiğini, nereden kopup geldiğimi bilmek istiyorum. Rüyada gördüğün kişinin kim olduğunu bilmiyorsun, düşünsene. Kimi niye özlediğini anlamıyorsun. Kendin değilsin. Hem aslında çıplak olmasan da biliyorsun. En çok unutmak istedi-

ğin, en çok hatırladığın olmuyor mu hep? Hatırlamak gerekiyor. Yoksa her şey birbirine benzer. Dünya zaten bir benzerlikten ibaret.”

“Ben hatırladığımda senin anıların da yaşıyor oluyor” Hivda'nın ağzından duyduğumuz bu sözler, hatırlamanın bireysel bir anıya sahip çıkmaktan daha fazlası olduğuna, bireysel ve toplumsal hakikat ihtiyacının kaynağına işaret ediyor. Roman kahramanları üzerinden tüm nahifliği ile kaleme alınan hatırlama mücadelesi, hatırlamadan unutmanın mümkün olmadığını, yüzleşmeden geride bırakmanın imkânsızlığı gerçeğini; romanın tarihsel örgüsü ile harmanlayarak toplumsal bellek üzerine de düşündürüyor.

Neredeyse on yılda bir gerçekleşen darbeler, toplumsal cinayetler, 10 Ekim veya Suroç Katliamları ve bu kitabın da konusu olan “Hayata Dönüş” operasyonları ve daha nice birer travma olarak pek çok bireysel ve toplumsal yarının sebebidir. Resmî söylem ve unutmaya duvarları ile çarpıtılan hakikatin arayışı ve yüzleşme, söz konusu yaraların sağaltılmasında, demokratik ve barışçıl toplumların inşasında kıymetli araçlar olarak karşımıza çıkıyor. Tam da Korsakoff Sendromuna karşı çetin bir hatırlama mücadelesi veren Hivda'nın da dediği gibi:

“Hatırlamak kendin olabilmek demek. Herkes eksik parçalarını arıyor öyle değil mi? Yaralandığı yerden yaşamını yeniden kuruyor.”

